

РЕШЕНИЕ

№ 4757

гр. София, 31.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5840** по описа за **2011** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. К. С. срещу Решение № 87 от 18.05.2011 г. по НАХД № 13850/2009 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 11-ти състав, с което е потвърдено частично Наказателно постановление (НП) № АС1749 от 02.06.2009 г. на ВНД началник отдел „ПП“-СДВР. С НП в потвърдената му част на С. К. С. са наложени административни наказания глоба в размер на 500 (петстотин) лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 (дванадесет) месеца на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). На основание чл. 3, ал. 13 и чл. 4, ал. 1, т. 3 от Наредба № Из-1959 от 27.11.2007 г. са отнети 12 контролни точки.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Ответникът, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събрания доказателствен материал районният съд е приел за установено, че на 10.05.2009 г, около 23,30 часа, касаторът С. К. С. е управлявал лек автомобил Х. с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по бул. Ц. шосе, с посока на движение от хотел Плиска. На кръстовището с ул. П. К. касаторът преминал през участък, на който пътната маркировка е била току-що положена, в нарушение на знак, забраняващ преминаването и отклоняващ движението в съседна пътна лента. Между касатора и служителите, полагащи маркировката, възниквал скандал, като тези служители извикали полиция.

При пристигането си полицаите поканили касаторът да бъде изпробван за употреба на алкохол, като той отказал. Съставен му бил акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който касаторът отказал да подпише. След това полицаите го придружили до 1 МБАП, където касаторът отказал да даде кръвна проба. Съдът е приел тази фактическа обстановка за установена въз основа на акта за установяване на административно нарушение, за който е посочил, че има доказателствена стойност по чл. 189, ал. 2 ЗДвП; от показанията на св. Т., Зл. К., Т., Димитров, В. К., талон за медицинско изследване, протокол за медицинско изследване, докладни записки, писмени обяснения. Съдът не е кредитирал обясненията на нарушителя и показанията на св. Конювски и Б. като явно недостоверни.

От правна страна районният съд е констатирал, че при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Правилно и законосъобразно административнонаказващият орган (АНО) е подвел установената фактическа обстановка под нормата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, която визира именно случаите, когато едно лице, водач на МПС, откаже да бъде изпробван за употреба на алкохол. Правилно и законосъобразно са определени глобата от 500 лв. и лишаването от право да се управлява МПС за срок от 12 месеца, които са в минимален размер.

Решението на първоинстанционния съд е правилно. При постановяването му съдът е спазил съдопроизводствените правила и материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 12 до 18 месеца и глоба от 500 до 1000 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 3 от ЗДвП водачът на пътно превозно средство е длъжен да не управлява пътно превозно средство под въздействие на алкохол, наркотици или други упойващи вещества.

Районният съд е формирал извод, че именно касаторът е управлявал процесния автомобил, след обсъждане на събраните доказателства в съвкупност, при правилно установена фактическа обстановка. Показанията на служителите, полагащи пътната маркировка - Зл. К. и Димитров, че касаторът е лицето, което е излязло от шофьорското място на колата, са категорични и безпротиворечиви, с оглед на което съдът правилно ги е кредитирал при изясняване на обстоятелството кой е управлявал автомобила. На

следващо място, безспорно е установено, че водачът е отказал да даде проба за съдържание на алкохол в дъха му. Съдът правилно е кредитирал показанията на св. В. К. - актосъставител, съгласно които касаторът е бил поканен да даде проба за съдържание на алкохол в дъха му, но е отказал. Настоящият съдебен състав счита, че същите следва да бъдат кредитирани като достоверни, тъй като напълно съответстват на показанията на св. Т. – полицай в 07 РУ-СДВР, присъствал на проверката и свидетел на установяването на нарушението и по съставянето на АУАН. Безспорно е установено и обстоятелството, че водачът е отказал да даде кръвна проба. Това се удостоверява от представеното по делото заверено копие от журнала на I МБАЛ, талон за медицинско изследване и протокол за медицинско изследване. В този смисъл са и показанията на св. В. К., който е придружил касатора до болницата. Предвид изложеното със своето поведение водачът на МПС безспорно е осъществил състава на административно нарушение по чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, поради което законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Неоснователни са доводите на касатора за допуснати от районния съд съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Конкретните оплаквания на касатора в тази насока са, че съдът е: 1. ограничил правото на лицето да има защитник, като въпреки настояването му, че желае да се явява със защитник и представените доказателства, че защитникът му е бил възпрепятстван да се яви в последното съдебно заседание поради здравословни причини, съдът не е уважил искането за отлагане на делото и 2. ограничил правото на лицето да иска събиране на доказателства в своя защита като е оставил без уважение искането за разпит на св. Б. С..

С протоколно определение от 12.02.2010 г. съдът е допуснал разпит на св. Б. С. при довеждане. Делото е отложено за 11.03.2010 г. Не са протоколирани възражения на адв. Д., че на тази дата допуснатият свидетел не може да бъде доведен. Допуснатият свидетел не е доведен за проведените на 11.03.2010 г., 13.05.2010 г. и 25.06.2010 г. открити съдебни заседания. С протоколно определение от 25.06.2010 г. е предоставена последна възможност на адв. Д. да доведе допуснатия свидетел за следващото съдебно заседание, насрочено за 25.10.2010 г. Свидетелят не е доведен за проведеното на 25.10.2010 г. открито съдебно заседание. Адв. Д. е посочил, че свидетелят учи в Англия, затова е помолил делото да се отложи около Нова година, когато се очаква свидетелят да се прибере. Делото е отложено за 10.01.2011 г. На 07.01.2011 г. е постъпила молба адв. Д. за отлагане на делото поради непреодолима пречка – счупване на глезена на адв. Д.. Видно от протокола за проведеното заседание, св. С. отново не се е явил. Съдът е уважил молбата за отлагане на делото и го насрочил за 14.03.2011 г. С протоколно определение съдът е дал указания на адв. Д., че ако той не може да се яви, следва да преупълномощи друг защитник, респ. да уведоми доверителя си да упълномощи друг защитник. Адв. Д. е подал нова молба за отлагане на делото с приложен към нея болничен лист. Молбата на адв. Д. е уважена и делото е отложено за 16.05.2011 г. Съдът изрично е указал на адв. Д., че друго отлагане на делото няма да има, тъй като поради невъзможността на адв. Д. да изпълнява задълженията си за продължителен период от време, се създават предпоставки за прекратяване на наказателното производство поради изтекла давност. На последното открито съдебно заседание, проведено на 16.05.2011 г., административнонаказаното лице С. се е явило само, представило е нов болничен лист на адв. Д. и е поискало делото да бъде отложено. Допуснатият свидетел С. отново не е доведен, тъй като по твърдение на С. свидетелят е в Англия. Съдът е оставил без уважение искането за отлагане на делото

поради явно недобросъвестно отношение от жалбоподателя С. и е дал ход на делото по същество.

Видно от хронологично описаните процесуални действия на съда, съдът е предоставил нееднократно възможност на жалбоподателя да организира защитата си като изрично е дал указания за възможността адв. Д. да преупълномощи друг адвокат или С. да упълномощи такъв. Предвид представените доказателства, че адв. Д. поради здравословни причини не е в състояние да изпълнява задълженията си за продължителен период от време, волеизявлението на С., че настоява да се защитава именно от адв. Д., правилно е било квалифицирано от съда като недобросъвестно отношение. По изложените съображения съдът приема, че районният съд не е ограничил правото С. на защитник. Не е ограничено и правото му да иска събирането на доказателства. Исканият свидетел е бил допуснат при довеждане с протоколно определение още в първото проведено по делото открито съдебно заседание – на 12.02.2010 г. Впоследствие са били проведени още седем открити съдебни заседания за период от повече от една година като допуснатият свидетел не е бил доведен за нито едно от тези заседания.

По изложените съображения съдът не намира основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 87 от 18.05.2011 г. по НАХД № 13850/2009 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 11-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: